

L'estil proper del Papa Francesc

▸ Aquestes darreres setmanes hem pogut escoltar sovint comentaris favorables sobre el papa Francesc. Realment, el nou Sant Pare ha suscitat reaccions d'admiració per la seva proximitat a tothom, per la seva senzillesa, la seva austeritat i, sobretot, el seu amor i la seva tendresa envers les persones. La fotografia és un exemple més de l'estil del Papa Francesc. Durant la seva trobada amb els 6.000 periodistes que varen seguir els dies del conclave i la seva elecció, el papa saluda amb una mà un periodista invident i amb l'altra mà acaricia el seu gos-guia. Tot un gest franciscà!

GLOSSA

Testimonis de fe

Els mestres i professors de religió de les escoles públiques i les escoles cristianes concertades de Catalunya es reuneixen cada any en una jornada conjunta —enguany a Tortosa, amb 450 participants— amb la finalitat de trobar-se, dialogar i formar-se. També hi ha temps, però, per viure i celebrar la fe entorn la taula de Jesús en la celebració de l'eucaristia. En acabar la jornada, es llegeix un manifest.

El de la darrera trobada diu: «Déu és en la nostra vida i en la vida dels nostres alumnes. La classe de religió està cridada a ser un testimoni que emergeixi en la societat secular, sovint tan allunyada de Déu, fidel al mestratge de Jesús, testimoni d'amor, de servei i de fe.»

«Celebrem aquesta jornada en l'Any de la Fe tot responent a la crida d'una nova evangelització. Hem de tenir ben present que, per a molts, la classe de religió és l'únic contacte amb el fet religiós, amb la fe, amb Jesús i amb l'Església de Déu. Volem facilitar la crida, l'anunci de Jesús —camí, veritat i vida— i fer possible la trobada amb Ell, que és el mateix ahir, avui i demà, amb nous

mètodes, nous llenguatges i amb un renovat entusiasme.

»Malgrat la situació de crisi —econòmica, de valors, de confiança...— que ens envolta i ens tenalla, el nostre ha de ser, també, temps d'esperança. Els nostres ensenyaments han de contribuir a donar claus per entendre el moment històric, per configurar criteris que formin homes i dones virtuoses, per consolidar actituds d'amor i de servei, per descobrir la presència de Déu, que passa i torna a passar amb desig d'acolliment i de fer estada en la nostra vida. Els mestres i professors de religió hem d'interpel·lar amb el nostre dir i fer per apropar Jesús als infants i joves. La nostra manera de fer s'ha d'impregnar d'aquest desig de ser testimonis de fe.»

Un bon seguit de propòsits professionals en la jornada i recollits en el document, que en la vida quotidiana esdevenen propòsits viscuts a les aules amb els alumnes i a l'escola amb els companys. «Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna» (Jn 3,16).

Enric Puig Jofra, SJ

Festes de l'Aplec de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell

Els dies 10, 11, 12 i 13 de maig hi haurà diverses celebracions al Santuari. El dilluns dia 13 a les 11.30 h: Missa Solemne Votiva de la ciutat de Sabadell, presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses.

El Santuari de la Mare de Déu de la Salut es troba a: Carretera de Sabadell a Caldes, km 24,300. Tel. 937 251 382. Trobareu informació sobre la vida i les activitats del Santuari a: www.santuariasalutsabadell.com.

ANEU MAR ENDINS

Records del Pelegrinatge Diocesà a Terra Santa

Entre les indicacions pastorals que la santa Seu ens va donar per a l'Any de la Fe, es recomanava «impulsar els pelegrinatges dels fidels a la Seu de Pere» i també «fomentar els pelegrinatges a Terra Santa, el lloc que va tenir la primícia de conèixer Jesús, el Salvador, i Maria, la seva mare».

Diferents comunitats i institucions de la diòcesi van pelegrinant a Terra Santa i a Roma aquest any. El Pelegrinatge Diocesà a Terra Santa ha tingut lloc del 24 d'abril al dia 1 de maig. Acabem d'arribar carregats de records interiors, de reflexions, d'imatges. Terra Santa representa d'una manera especial el lloc on es realitza la unió entre Déu i els homes, entre l'eternitat i el temps concret; el lloc on Déu entra a la història humana, que d'aquesta manera esdevé Història de Salvació.

El pelegrinatge als sants llocs té la mateixa finalitat que la celebració de l'Any de la Fe: la conversió personal. A més de la preparació convenient que es fa abans de sortir, a cada lloc que es visita es llegeix algun passatge de l'Evangelí corresponent, es fa una estona de pregària i d'aquesta manera s'entrellacen les imatges i els records de la geografia i de la vida de Jesús amb els relats que ja coneixíem des de nens. Però després de prendre part en el pelegrinatge, disposem de més dades per a entendre els Evangelis i també per a la nostra reflexió personal.

És el que ens passa avui en meditar la paràbola del «bon samarità» amb la qual s'il·lustra la celebració del Dia del Malalt, i que ressona d'una manera especial després d'haver visitat les ciutats de Jerusalem i Jericó i el trajecte que les uneix. La campanya se centra enguany en l'exhortació de Jesús al mestre de la llei al final de la narració: «Vés, i tu fes el mateix» (Lc 10, 37).

Hi ha tasques que l'Església no pot descuidar de cap manera. Una d'elles és la cura dels malalts. La primera de les tradicionals obres de misericòrdia corporals —que tenen sempre plena actualitat— és la de «visitar els malalts». La practiquen totes aquelles persones que estan al costat dels pacients, tan el personal mèdic i el sanitari, que aporta la guarició —si aquesta és possible— gràcies als avenços de la ciència, com tots els qui serveixen els malalts amb els recursos espirituals i sacramentals.

Des d'aquesta comunicació vull agrair la feina de tots aquells que estan al servei dels malalts. Em refereixo a les persones que treballen professionalment en el món de la salut: fan una labor molt humana en la que s'uneixen la ciència i l'amor —fins i tot la tendresa— envers els qui passen per la crisi d'una malaltia. I vull recordar d'una manera especial aquells que col·laboren en l'anomenada «pastoral de la salut i de la malaltia». Dono gràcies a Déu per tantes persones que a les parròquies col·laboren visitant i atenent els malalts en totes les seves necessitats, les espirituals i —si cal— també les necessitats materials.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

ELOI ARAN

Religió a l'aula

El portal CatalunyaReligió, amb el suport de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya i el patrocini de l'Editorial Casals, obre un espai d'actualitat religiosa al servei de les escoles i de la comunitat educativa. CatReligió a l'Aula (www.catalunyareligio.cat/aula) presenta recursos digitals per facilitar el tractament dels aspectes vinculats a la religió en els centres d'educació secundària. L'Eloi Aran, arquitecte i teòleg, és membre del consell de redacció de CatalunyaReligió.

Què hi trobem a CatReligió a l'Aula?

És una proposta innovadora d'aplicació de les TIC (Tecnologies de la Informació i la Comunicació) en la matèria de religió, un web pioner amb recursos digitals en línia relacionats amb el currículum d'educació secundària. Fins ara, aquesta era una tasca impensable o titànica per part del món editorial educatiu.

A qui s'adreça?

Principalment, a professors de religió, però també a tota la comunitat educativa i altres agents evangelitzadors, com ara catequistes o grups cristians interessats en la seva pròpia formació. L'usuari hi pot trobar indexat temàticament i en cronologia inversa tota l'actualitat religiosa catalana en clau pedagògica, esdevenint una mena de *Catecisme 2.0* que es nodreix de la realitat eclesial més propera i qualificada en el temps i l'espai.

Quins recursos presenta?

Què donaria un professor per convidar el físic David Jou a l'aula per explicar la relació ciència-fe, per disposar de cançons relacionades amb el tema del dia en clau de pregària o per tenir un recull de premsa per utilitzar a classe? Aquesta pluralitat de recursos, persones i institucions es poden trobar ara gratuïtament al web.

Oscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

La vida és adoració i lluita

El dinamisme del Poble de Déu vers el Regne no coincideix pas amb una visió idíl·lica de la vida. En l'Apocalipsi apareix l'actitud correcta: l'adoració a Déu va acompanyada de l'acceptació franca del fet que la vida és lluita. Una lluita repetida, entregada, en la qual guanyes i perds, per arribar a guanyar finalment allò que ha estat promès per Déu: «el cel nou i la terra nova» on habita la justícia.

Què és propi de la lluita? L'esforç, l'acabar les forces..., la mort, la resurrecció; el misteri pasqual, del qual sant Joan ofereix dues petites i precioses paràboles.

La primera és el misteri del gra de blat lliurat a la terra: és fecund i dona molt de fruit. Per què? Perquè tenim en el nostre interior la força d'estimar i aquesta força es manifesta del tot quan l'entrega als altres és més intensa i es fa precisament des de la tribulació, com a superació de la tribulació i de la mateixa mort: «Si el gra de blat no mor...» Llavors, del profund de nosaltres mateixos brolla la vida per als altres. Mireu què fan les mares, els mestres, els cooperants que es creixen en la donació. El goig de Déu és la seva fortalesa. El moribund, en la seva darrera lluita, està invitat a fer l'acte de confiança i de lliurament més intens que ha fet en tota la seva vida.

La segona paràbola és la de la dona que infanta i que ja no recorda el seu dolor perquè ha portat al món una vida humana que, en definitiva, ve de Déu.

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(Déu fa créixer les persones.

Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

HECHOS DE VIDA

¡Gracias, madre, por tu amor y tu sonrisa!

Un hecho: en el autobús, sube una madre. Su bebé está dentro del cochecito. Una vez acomodados, la madre se inclina y con el corazón henchido y el rostro iluminado le sonríe y le dice palabras tiernas, imperceptibles... De inmediato, el bebé responde a su madre con una amplia sonrisa, acompañada con movimientos de manos y pies. El niño está aprendiendo a sonreír y a responder al amor de su madre.

En la vida espiritual, en psicología, en pedagogía, se da mucha importancia a la sonrisa de la madre, del padre, de todos.

Utilizamos 17 músculos para ofrecer una sonrisa. Ello implica poner en marcha todo el sistema de energía en los momentos de emoción, de bienestar, de alegría, de gozo.

- Dar una sonrisa cuesta muy poco... y puede ayudar mucho.
- No empobrece a nadie... y enriquece a quien la recibe.
- Tiene una duración corta... pero sus efectos benéficos perduran.

Paul Claudel, en una de sus obras, hace decir al papa Honorio: «Hazles comprender que no tienen en el mundo otro deber que transmitir la alegría.»

¡Gracias madre por tu amor y tu sonrisa!

J. M. Alimbau

(La madre, Ed. Claret, col. «Ayuda personal»)

LA FAMÍLIA, AVUI

L'amor conjugal

Estimar és la més gran de les experiències humanes. Qui no estima o no se sent estimat difícilment es realitzarà com a persona. Ser acollit, valorat, acceptat tal com un és, ser subjecte de diàleg és la millor ofrena que hom pot rebre i oferir.

Déu va crear l'home i la dona com a lloc de trobada i amor especials. Aquesta dualitat cridada a esdevenir unitat actualitza totes les potències humanes, tant corporals —sentiments, sensacions, expressions— com espirituals —experiència d'unitat, d'ideals, de compromís. La manifestació de l'amor és una realitat complexa, que crea història, perquè no és un esdeveniment puntual. Hom creix en la mesura que es comunica i rep, en la mesura que no és un estranger o desconegut en la vida dels altres.

Avui tothom parla d'amor, de fer l'amor. Però un bon observador de la societat diu que es tracta d'un amor líquid, un amor sense consistència. Se cerca l'experiència sensible, corporal, no espiritual, una experiència que no fa història, un amor que cerca més posseir que compartir, experimentar que crear, trobar un cos més que una persona, l'experiència d'immediatesa que fonamentació de futur. Si l'amor no és donació de tota la persona no és autèntic amor. L'amor conjugal demana veritable alteritat. No inventa el sentit del cos i de l'esperit. Parteix del reconeixement del que hom és, en la recerca del que ha de ser corporalment i espiritual la plenitud i complement, la mútua donació i trobada definitiva i sense mentida. Cal descobrir què és, què comporta i com és estimar com mereix la persona. Redescobrir el veritable amor conjugal és el gran repte actual de tots.

Dr. Manuel Claret

Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

6. **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.) [Ac 16,11-15 / Sl 149 / Jn 15,26-16,4a]. Sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.
7. **Dimarts** [Ac 16,22-34 / Sl 137 / Jn 16,5-11]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès).
8. **Dimecres** [Ac 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jn 16,12-15]. M. D. Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Miracle, Salut...
9. **Dijous** [Ac 18,1-8 / Sl 97 / Jn 16,16-20]. L'Ascensió del Senyor. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.
10. **Divendres** [Ac 18,9-18 / Sl 46 / Jn 16,20-23a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.
11. **Dissabte** (■ Lleida) [Ac 18,23-28 / Sl 46 / Jn 16,23b-28]. M. D. Desemparats, patrona de València; sant Anastasi, de Lleida, mr. a Badalona; sant Ponç, bisbe, patró dels herbolaris.
12. **✠ Diumenge vinent**, l'Ascensió del Senyor (litúrgia hores: 3a setm.) [Ac 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Lc 24,46-53]. Sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà.

DIUMENGE VI DE PASQUA

▮ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 15,1-2.22-29)

En aquells dies, uns que havien baixat de Judea ensenyaven als germans d'Antioquia que si no es feien circumcidat d'acord amb la Llei de Moisès no podien salvar-se. Això portà una desavinença i una discussió tan seriosa de Pau i Bernabé amb ells, que decidiren que Pau i Bernabé, amb alguns més, pugessin a Jerusalem per tractar d'aquesta qüestió amb els apòstols i els preveres.

Llavors els apòstols i els preveres, amb tota la comunitat reunida, decidiren d'elegir uns delegats i enviar-los a Antioquia junt amb Pau i Bernabé. Els elegits foren Judes, conegut també amb el nom de Bar-Sabàs, i Siles, homes que es distingien com a dirigents en la comunitat dels germans. Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els preveres saluden com a germans els germans no jueus d'Antioquia, de Síria i de Cilícia. Hem sabut que alguns havien vingut d'entre nosaltres sense la nostra autorització, us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits. Per això hem decidit unànimement d'escollir uns representants nostres per enviar-vos-els junt amb els nostres estimats Bernabé i Pau, que han entregat les seves vides per la causa del nostre Senyor, Jesucrist. Els qui us enviem són Judes i Siles. Ells us exposaran de paraula això mateix que us diem per escrit, i és que l'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us haviem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables: que us abstinguieu de menjar carn sacrificada als ídols, de menjar sang i animals ofegats i de contreure un matrimoni entre pròxims parents. Fareu bé de guardar-vos de tot això. Adéu-siau.»

▮ Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres dissenys, / i veuran tots els pobles la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig, / vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud, / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

▮ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,10-14.22-23)

L'àngel em transportà en l'esperit dalt una muntanya gran i alta, i m'ensenyà la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, de la presència de Déu, i la glòria de Déu l'envoltava. Resplendia com les pedres més precioses, com un jaspí de transparència cristal·lina. Tenia una muralla gran i alta, amb dotze portes. A les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a llevant, tres al nord, tres al sud i tres a ponent. La muralla reposava sobre un fonament de dotze pedres que duia el nom dels dotze apòstols de l'Anyell. No hi vaig veure el santuari del temple, perquè el Senyor, Déu de l'univers, amb l'Anyell, és el seu santuari. La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror i l'Anyell li fa llum.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,23-29)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.

Us deixo la pau, us dono la meua pau. No una pau com la que dóna el món. Que s'asserenin els vostres cors, no us acovardiu! Heu sentit que us deia: Me'n vaig, però tornaré. Si m'estimeu, us alegrareu de saber que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que jo. Us ho dic per endavant perquè cregueu quan ho veureu.»

▮ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 15,1-2.22-29)

En aquellos días, unos que bajaron de Judea se pusieron a enseñar a los hermanos que, si no se circuncidaban conforme a la tradición de Moisés, no podían salvarse.

Esto provocó un altercado y una violenta discusión con Pablo y Bernabé; y se decidió que Pablo, Bernabé y algunos más subieran a Jerusalén a consultar a los apóstoles y presbíteros sobre la controversia.

Los apóstoles y los presbíteros con toda la Iglesia acordaron entonces elegir algunos de ellos y mandarlos a Antioquia con Pablo y Bernabé. Eligieron a Judas Barsabá y a Silas, miembros eminentes entre los hermanos, y les entregaron esta carta:

«Los apóstoles y los presbíteros hermanos saludan a los hermanos de Antioquia, Siria y Cilicia convertidos del paganismo. Nos hemos enterado de que algunos de aquí, sin encargo nuestro, os han alarmado e inquietado con sus palabras. Hemos decidido, por unanimidad, elegir algunos y enviároslos con nuestros queridos Bernabé y Pablo, que han dedicado su vida a la causa de nuestro Señor Jesucristo.

»En vista de esto, mandamos a Silas y a Judas, que os referirán de palabra lo que sigue: Hemos decidido, el Espíritu Santo y nosotros, no imponer más cargas que las indispensables: que os abstengáis de carne sacrificada a los ídolos, de sangre, de animales estrangulados y de la fornicación. Haréis bien en apartaros de todo esto. Salud.»

▮ Salmo responsorial (66)

R. *Oh Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

El Señor tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia, / riges los pueblos con rectitud / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / hasta los confines del orbe. R.

▮ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,10-14.22-23)

El ángel me transportó en éxtasis a un monte altísimo, y me enseñó la ciudad santa, Jerusalén, que bajaba del cielo, enviada por Dios, trayendo la gloria de Dios. Brillaba como una piedra preciosa, como jaspé traslúcido. Tenía una muralla grande y alta y doce puertas custodiadas por doce ángeles, con doce nombres grabados: los nombres de las tribus de Israel. A oriente tres puertas, al norte tres puertas, al sur tres puertas, y a occidente tres puertas. La muralla tenía doce basamentos que llevaban doce nombres: los nombres de los apóstoles del Cordero. Santuario no vi ninguno, porque es su santuario el Señor Dios todopoderoso y el Cordero. La ciudad no necesita sol ni luna que la alumbre, porque la gloria de Dios la ilumina y su lámpara es el Cordero.

▮ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 14,23-29)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guardará mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Defensor, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho.

La paz os dejo, mi paz os doy; no os la doy yo como la da el mundo. Que no tiemble vuestro corazón ni se acobarde. Me habéis oído decir: "Me voy y vuelvo a vuestro lado". Si me amarais, os alegraríais de que vaya al Padre, porque el Padre es más que yo. Os lo he dicho ahora, antes de que suceda, para que cuando suceda sigáis creyendo.»

Jesucrist ressuscitat s'apareix als apòstols. Pintura de Duccio di Buoninsegna, Catedral de Siena (Itàlia)

COMENTARI

L'Esperit ens fa recordar i entendre Jesús

El temps pasqual segueix la seva cursa i arriba la preparació de la Pentecosta. La promesa del do de l'Esperit i l'Ascensió de Jesús com a condició per rebre aquest do promès anticipen i preparen la festa de l'Esperit Sant.

L'evangeli d'avui és un fragment del llarg discurs de comiat de Jesús abans de la seva passió. La primera frase empalma amb l'evangeli de diumenge passat, en què Jesús ens donava el manament nou de l'amor mutu. Ara l'amor va adreçat a Jesús: «Qui m'estima farà cas del que jo dic». Dèiem que en la tradició bíblica, l'amor no és un sentiment, sinó un compromís. I així,

estimar Jesús vol dir comprometre's per ell, adherir-se a la seva persona i al seu ensenyament i seguir-lo en la vida de cada dia. Per això ens diu Jesús que qui l'estima farà cas del que ell ens diu. L'amor cristià s'expressa en les obres de cada dia, no en les paraules.

El manament de l'amor ens introdueix dins de la vida trinitària: estimem Jesús, que és el Fill, i per això el Pare ens estima i ve a viure amb nosaltres, i ens enviarà l'Esperit Sant, el Defensor, que ens farà recordar i entendre tot el que Jesús ens ha ensenyat.

La pau que ens deixa Jesús n'és la conseqüència. No és la pau del món, la d'absència de conflictes. És la pau que només Déu pot proveir: la que asserena el cor de la persona i de la humanitat, perquè ens fa re-

posar confiadament enmig dels avalots i les persecucions del món.

Jesús se'n va, però no ens deixa. Resta en l'Esperit que ens promet, en la pau que ens deixa i en l'amor que ens mana. Tanmateix ja no continuarà la seva presència humana entre nosaltres. Se'n va al Pare, d'on ha vingut. Marxa per tornar quan serà el moment final de la recollida dels fruits de la seva sembra. A l'eucaristia trobem els signes de la presència del Ressuscitat entre nosaltres: la comunitat aplegada, la Paraula escoltada, la pau donada, el pa i el vi beneïts, transformats per la força de l'Esperit Sant promès, l'alegria retrobada. Nosaltres que ho veiem, hi creiem!

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 4, a les 10 h. Presideix la sessió del Consell Pastoral Diocesà.

A les 19 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Joan Baptista de Campins.

Aquest diumenge dia 5, a les 12 h. Celebra la Missa de la festa patronal a l'església de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

Dimecres dia 8, a les 11 h. Presideix la sessió del Consell Presbiteral.

A les 17.30 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a alumnes del col·legi La Farga de Mirasol a la Catedral.

Dijous dia 9, a les 17.30 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a alumnes del col·legi La Farga de Mirasol a la Catedral.

Divendres dia 10, a les 11 h. Presideix l'acte marià de l'escola Mare de Déu de la Salut al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell, per a celebrar la festa patronal de l'escola.

A les 20 h. Pronuncia el pregó del *Triduo Mayor de la Hermandad de Nuestra Señora de la Antigua de Cerdanyola*, a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola.

Dissabte dia 11, a les 11.30 h. Presideix la celebració de la Missa Conventual al Monestir-Santuari de Montserrat, amb participació de les Hospitalitats de la Mare de Déu Lourdes de Catalunya.

▶ NOTÍCIES

Escola de Pregària per a joves a Granollers. El divendres dia 12 d'abril va tenir lloc la 6a Escola

de Pregària diocesana que va reunir 180 joves a la Capella del Santíssim de la parròquia de Sant Esteve de Granollers. Va presidir-la Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar. L'acompanyaren Mn. Lluís Pou, rector i vicari episcopal del Vallès Oriental, i Mn. Xavier Farrés, delegat episcopal de Joventut, entre altres preveres. El Sr. Bisbe convidà els joves a fer l'experiència pasqual com la varen fer els deixebles d'Emaús. Acabada la pregària el Sr. Bisbe va saludar els joves, especialment alguns grups que aviat rebran el sagrament de la Confirmació.

Mons. Saiz Meneses celebra la missa a l'església del Roser de Cerdanyola. El diumenge dia 14 d'abril el Sr. Bisbe de Terrassa va presidir la celebració de l'Eucaristia a les 12.30 h a l'església de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès. En acabar la missa va beneir diversos pelegrins que iniciaven el Camí de Sant Jaume i els repartí els respectius documents acreditatius.

Activitats de la Schola Cantorum de Terrassa. La Schola Cantorum de Terrassa ha participat darrerament a la celebració de la *Dominica Laetare* —el diumenge IV de Quaresma, dia 10 de març— a les esglésies de Sant Pere de Terrassa. Aquesta celebració inclou la Benedicció de la Rosa, el cant de les Lletanies dels sants i la Missa. Enguany va presidir la celebració Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar. A la Schola Cantorum de Terrassa s'hi afegí la Capella de Música de Tossa (Igualada) que, en acabar, oferí un recital de cants gregorians d'estil cistercenc. El diumenge III de Pasqua (14 d'abril) la Schola Cantorum de Terrassa participà amb el cant gregorià a la celebració

de l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria de Cardedeu, celebrada per Mn. Francesc Jordana, rector.

▶ AGENDA

Escola de Pregària de l'Arxiprestat de Terrassa. *Mestre de pregària: Jesús de Natzaret.* Dijous dia 9 de maig a les 21 h, a la parròquia de Sant Josep.

Vetlla de la Salut. Trobada de Joves de les parròquies de Sabadell al Santuari. Dissabte dia 11 de maig. A les 20 h, Acollida; a les 21 h, Vetlla de Pregària; a les 22 h, Espai de trobada.

Missa en ritu hispanomossàrab. Dissabte dia 11 de maig, a les 19.30 h, a les Esglésies de Sant Pere de Terrassa. Celebrant: Mn. Fidel Catalán, secretari general i canceller.

Paella ecumènica. Organitzada pel grup Cristians per Terrassa. Dissabte dia 11 de maig a les 11 h, a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa. Amb intervenció del Dr. Antoni Matabosch, professor d'Ecumenisme i la Sra. Noemí Cortés, de les Assamblees de Germans.

Medalles del Mèrit Ecumènic. El divendres dia 17 de maig a les 19.30 h, a l'Auditori de l'Església Evangèlica Unida de Terrassa es lliuraran les Medalles del Mèrit Ecumènic al Sr. Màrius Heras i al pastor David Muniesa.

Festes col·legials de l'Escola Mare de Déu de la Salut. El divendres dia 10 de maig els alumnes de l'Escola de Mare de Déu de la Salut de Sabadell van (a peu o en autocar segons les edats) al Santuari de la Mare de Déu de la Salut per a celebrar les festes patronals de l'escola. A les 11 del matí faran un acte marià presidit pel Sr. Bisbe, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses.

▶ D'ALTRES BISBATS

Cap de Setmana d'Encontre Matrimonial. Els dies 17, 18 i 19 de maig a la Casa d'Exercicis Sant Ignasi de Sarrià, Barcelona. Destinat a parelles que estan bé però volen millorar la seva relació. Informació i inscripcions: tel. 932 188 876.

REMAD MAR ADENTRO

Recuerdos de la Peregrinación Diocesana a Tierra Santa

Entre las indicaciones pastorales que la Santa Sede nos hizo para el Año de la Fe, se recomendaba «alentar las peregrinaciones de los fieles a la Sede de Pedro» y también «fomentar las peregrinaciones a Tierra Santa, el lugar que tuvo la primicia de conocer a Jesús, el Salvador, y a María, su madre».

Diferentes comunidades e instituciones de la diócesis van peregrinando a Tierra Santa y a Roma en este año. La peregrinación Diocesana a Tierra Santa ha tenido lugar del 24 de abril al 1 de mayo. Acabamos de llegar cargados de recuerdos interiores, de reflexiones, de imágenes. Tierra Santa representa de un modo especial el lugar en que se realiza la unión entre Dios y los hombres, entre la eternidad y el tiempo concreto; el lugar en que Dios entra en la historia humana, que de este modo deviene Historia de Salvación.

La peregrinación a los santos lugares tiene la misma finalidad que la celebración del Año de la Fe: la conversión personal. Además de la conveniente preparación que se realiza antes de

partir, en cada lugar que se visita se lee algún fragmento correspondiente del Evangelio, se hace un rato de oración y de este modo se van entrelazando las imágenes y recuerdos de la geografía y de la vida de Jesús con los relatos que ya conocíamos desde nuestra tierna infancia. Pero después de participar en la peregrinación, disponemos de más datos para entender los Evangelios y también para nuestra reflexión personal.

Así nos pasa hoy al meditar la parábola del «buen samaritano» con la que se ilustra la celebración del Día del Enfermo, y que resuena de una manera especial después de haber visitado las ciudades de Jerusalén y Jericó y el trayecto que las une. La campaña se centra este año en la exhortación de Jesús al letrado al final de la narración: «Anda, y haz tú lo mismo» (Lc 10,37).

Hay tareas que la Iglesia no puede en modo alguno descuidar. Una de ellas es la cuidar de los enfermos. La primera de las tradicionales obras de misericordia corporales —que siempre son de plena actualidad— es la de «visitar a los enfermos». La practican todas las personas que es-

tán al lado de los enfermos, tanto el personal médico y sanitario, que aporta la curación —si esta es posible— gracias a los avances de la ciencia, como todas aquellas que sirven a los dolientes con los recursos espirituales y sacramentales.

Deseo agradecer, desde esta comunicación, la labor de todos cuantos están al servicio de los enfermos. Me refiero a las personas que trabajan profesionalmente en el mundo de la salud, que hacen una labor muy humana en la que se une la ciencia y también el amor e incluso la ternura con quienes pasan por la crisis de una enfermedad. Y quiero recordar de manera especial a quienes colaboran en la llamada «pastoral de la salud y de la enfermedad». Doy gracias a Dios por tantas personas que en las parroquias colaboran en visitar y atender a los enfermos en todas sus necesidades, las espirituales y —si es el caso— también en las necesidades materiales.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa